

ným se na semaforu střídali jako na Orloji a on se fotil a fotil.

„Překvapení,“ šeptala mu do sluchátka Lucifa. „Máš přece narozeniny! A oni tě tolik zbožňují! Tak si to užívej!“

Nemusela ho moc pobízet. Dominik se nechal pomalu unášet energií davu, kterou tak milují všechny celebrity. Poprvé poznal tu opojnou sílu, o které doposud jen snil.

„Jak jsi to dokázala?“ zašeptal, zatímco se s ním všichni chtěli vyfotit a prohodit pár slov. Co na tom, že Dominik vůbec nechápal to nejpodstatnější. Proč se to dělo?

„Díky tobě. Vím přece, co si přeješ,“ zasmála se Lucifa a její smích byl tak podmanivý!

II.

Konečně se dostal na samotné Václavské náměstí. Pomalu scházel dolů.

„Připadám si jako opravdová hvězda,“ hlesl do mobilu Dominik.

„Ale ty jsi hvězda! Jenom o tom ještě nevíš.“

„Jak jsi to proboha dokázala?“

